

Από τη σύγχρονη εποχή κυκλοφορεί το πολύ ενδιαφέρον βιβλιαράκι του Εμμανουήλ Γιαροσλάβσκι «πώς γεννιούνται, ζουν και πεθαίνουν οι θεοί και οι θεούς» στο οποίο αποδομεί διάφορες κοινές, θρησκευτικές προκαταλήψεις, χριστιανικές και όχι μόνο –κι από αυτήν την άποψη μπορεί να ακουστεί σαν τραγική ειρωνεία το μικρό του όνομα, εμμανουήλ, που σημαίνει «ο θεός μαζί μας». Σε κάποια σημεία η λεπτή ειρωνεία γίνεται σχεδόν απολαυστική:

Οι Εβραίοι ιερείς γνωρίζουν ακριβώς με τι ασχολείται ο θεός κάθε ώρα της ημέρας. Στο εβραϊκό Ταλμούδ (τον κανόνα Αβόντα-Ζάρα) ένας ραβίνος λέει:

«Η μέρα έχει 12 ώρες (στον ουρανό, όπως και στη γη). Στις πρώτες 3 ώρες ο θεός κάθεται και ασχολείται μόνο με νόμους δηλαδή μελετάει τους νόμους». (Ο θεός των Εβραίων, που έφτιαξε τους νόμους αυτούς γέρασε τόσο πολύ δεν μπορεί να βασίζεται πια στη μνήμη του, γι' αυτό κάθε μέρα τους ξαναδιαβάζει). «Στις επόμενες 3 ώρες δικάζει όλο το σύμπαν. Αν δει ότι ο κόσμος αξίζει να χαθεί, σηκώνεται από το δικαστικό θρόνο και κάθεται στο θρόνο του ελέους». (Δεν είναι παράξενο το ότι τον ελεεί, γιατί αν χανόταν ο κόσμος, με τι θα ασχολούνταν πια όλη τη μέρα!;) Στις επόμενες 3 ώρες κάθεται στο θρόνο και παίζει μ' ολόκληρο τον κόσμο, αρχίζοντας απ' το κέρατο του ρινόκερου ως τα αβγά των μυρμηγκιών. Τις 3 τελευταίες ώρες πάλι κάθεται στο θρόνο και παίζει με το Λεβιάθαν. Ο Λεβιάθαν είναι ένα ισχυρό πλάσμα, ένα ψάρι που «υποβαστάζει τον κόσμο». Μ' αυτό το ζώο, λοιπόν, διασκεδάζει ο θεός καθημερινά 3 ώρες. Έτσι περνά τη μέρα του ο θεός των Εβραίων."

Η σημερινή ανάρτηση όμως γίνεται με αφορμή το κεφάλαιο για το πάσχα και τους μύθους για την ανάσταση διαφόρων θεοτήτων, από το οποίο αντιγράφουμε και το παρακάτω απόσπασμα.

"Το ίδιο επίσης πλατιά είχε διαδοθεί σ' ολόκληρη την Ανατολή η λατρεία του θεού Άδωνι. Και ο θεός Άδωνις είναι θεός του αρχαίου κόσμου, που πεθαίνει κι ανασταίνεται. Μάνα του ήταν η Μίρα (Μαρία), που μεταπλάστηκε στο δέντρο της σμύρνας. Η λατρεία του Άδωνι είχε πολύ πλατιά διάδοση στη Φοινίκη και στη Συρία, απ' όπου πέρασε στην Ιουδαία. Στην πόλη Βιβλός στα παράλια της Συρίας βρισκόταν ο ναός της θεάς Μπααλάτ – Τζεμπάλ, της φοινικικής Αφροδίτης. Η Αφροδίτη (Αστάρτη, Ίσταρ) ήταν γυναίκα του Άδωνι. Οι άνθρωποι πίστευαν ότι τον Άδωνι, όπως και τον Ταμούζ, τον σκότωσε ένας κακός θεός, που είε

μεταμορφωθεί σ' αγριόχοιρο. Ο Άδωνις πεθαίνει αλλά ύστερα από λίγο καιρό ανασταίνεται. Ο Έλληνας συγγραφέας του 2ου αιώνα Λουκιανός, περιγράφει το θρήνο για το θάνατο του Άδωνι και το γιορτασμό της ανάστασής του. Σ' ανάμνηση των παθών του θεού αυτού, οι πιστοί μαστιγώνονταν κάθε χρόνο, θρηνούσανε το θεό και οργάνωναν πένθιμα δείπνα. Όταν χόρταιναν απ' το μαστίγωμα και το θρήνο, οι πιστοί προσέφερναν στον Άδωνι τη θυσία που άρμοζε σε νεκρό.

Την άνοιξη, όταν τα νερά ξεχύνονταν και ξέπλεναν από τα βουνά το κοκκινόχωμα, το ποτάμι βαφόταν κόκκινο. Έλεγαν τότε ότι το ποτάμι βάφτηκε από το αίμα του ΄Άδωνι. Για τον Άδωνι έφτιαχναν ξύλινα αγάλματα, που τα βάζανε σ' ένα είδος φέρετρου, και γύρω τοποθετούσαν βάζα με πράσινα φυτά, που τα αποκαλούσαν «Ανθοκήπια του Άδωνι». Οι γυναίκες πλένανε το ξύλινο άγαλμα του θεού τους Άδωνι, το άλειφαν με αρωματικά λάδια και ύστερα το τύλιγαν σ' ένα μάλλινο ή πάνινο σάβανο και το θάβανε. Όλες αυτές οι ιεροτελεστίες γίνονταν πάνω-κάτω τις ίδιες μέρες που αργότερα οι χριστιανοί άρχισαν να γιορτάζουν το θάνατο και την ανάσταση του θεού τους, δηλαδή τις μέρες της λεγόμενης λαμπρής ανάστασης. Ύστερα απ' αυτό ανάγγελλαν ότι ο Άδωνις αναστήθηκε οι πιστοί έτρεχαν χαρούμενοι και αλληλοσυγχαίρονταν λέγοντας: Άδωνις ανέστη. Συνεπώς, αυτοί που, πάνω από 2.000 χρόνια, λένε ο ένας στον άλλον το Πάσχα «Χριστός ανέστη» δεν κάνουν άλλο παρά να ξαναζωντανεύουν το γιορτασμό του αρχαίου μύθου του θεού των Φοινίκων Άδωνι".

Άδωνις ανέστη λοιπόν. Φαντάσου τώρα να είσαι στη δύσκολη θέση του σύγχρονου αδώνη. Την ψωνίζεις κι αρχίζεις να εύχεσαι για την ανάσταση με το δικό σου όνομα; Ή μένεις πιστός στην πίστη σου και τις παραδόσεις της και κάνεις γαργάρα τον προγενέστερο μύθο από τον οποίο δανείστηκε την υπόθεση, για να μην υποσκάψεις τα θεμέλιά της; Ιδού η απορία...

Πηγή:Σφυροδρέπανο